



Blokbuster Nieuwsbrief 5 oktober 2008

- > Front National was niet welkom in Molenbeek: fotoreportage
- > Verstrepen schrijft een boek. Aankondiging biedt meer spektakel dan inhoud
- > Debie gaat Demol achterna. De Brusselse flikken van het VB
- > Kort

BEZOEK OOK ONZE SITE: <http://www.blokbuster.be>

Front National was niet welkom in Molenbeek: fotoreportage

Op 4 oktober betoogden we met een 60-tal mensen door de straten van Molenbeek naar aanleiding van de geplande meeting van het Front National in dezelfde gemeente. Het FN moest haar meeting annuleren, maar wij besloten alsnog een optocht te houden door Molenbeek om onze overwinning kenbaar te maken aan de bevolking. Dat was erg succesvol, langs de korte betoging verkochten we 71 exemplaren van het maandblad "Socialistisch Links". Vooral het feit dat we onze anti-racistische strijd koppelen aan zaken als de koopkracht om zo te strijden tegen de voedingsbodem voor racistische vooroordelen en electorale steun voor extreem-rechts, werd goed onthaald. We sloten de betoging af met een meeting. De bekendmaking van het FN dat haar meeting niet zou doorgaan, heeft uiteraard onze mobilisatie beperkt. Maar met een propagandatocht door de gemeente hebben we de basis gelegd voor een sterkere anti-racistische werking in Molenbeek.



> [Fotoreportage door Frederik DG](#)

> [Fotoreportage door Nicolas C](#)

Verstrepen schrijft een boek. Aankondiging biedt meer spektakel dan inhoud

Jurgen Verstrepen is een man van 12 stielen en 13 ongelukken.

Wellicht zal ook zijn "carrière" als auteur geen lang leven beschoren zijn. Deze week kreeg zijn boek "Zwart op wit" enige aandacht in de media – voornamelijk omwille van een passage over de liefdesaffaire tussen VB-



kopstukken Vanhecke en Morel. Wij deden de moeite om het boek te lezen en zagen achter de spectaculaire aankondiging ("Controversieel, spraakmakend en rechtuit", "Nog nooit was een politicus zo openhartig",...) vooral veel lucht.

Een boek van een rechts liberaal ego als Verstrepen kan eigenlijk maar één onderwerp hebben: de auteur zelf. Jurgen Verstrepen publiceert met zijn boek "Zwart op wit" effectief een autobiografie, ook al lijkt het ons te ontgaan wat voor spectaculaire zaken de man heeft gedaan opdat een autobiografie interessant zou kunnen zijn. Verstrepen zelf zoekt naar tal van verpakkingen om het boek als iets grandioos voor te stellen, maar de vorm is daarbij belangrijker dan de inhoud.

Dat laatste blijkt overigens een constante te zijn in het werk van de voormalige radioman, voormalige televisiemaker en voormalige VB'er. Verstrepen heeft een groot ego en dat moet onderhouden worden met aandacht. Hoe meer aandacht, hoe liever. En hoe de aandacht wordt bereikt, doet er niet eens toe. In zijn boek geeft Verstrepen dit tussen de regels eigenlijk toe. Zo schrijft hij dat hij opiniërende talkradio wou maken waarbij hij 20 tot 30 minuten zijn visie op de actualiteit gaf door wild om zich heen te schoppen, "In mijn programma's was een politieke lijn ver te zoeken, maar daar ging het me ook niet om: ik was gewoon kritisch." Verstrepen beschrijft ook hoe "Jurgen Live" op Kanaal 2 en Topradio werd afgevoerd en hij in de laatste uitzendingen VTM begon "uit te kafferen". "Ik had daarop wel wat reacties verwacht, maar die bleven uit. (...) Mijn plezier was vergald."

Steeds opnieuw denkt Verstrepen dat alles rond hem draait en dat iedereen – vooral de "hoge heren" – samenspannt om zijn vernieuwende en spraakmakende projecten stokken in de wielen te steken omdat hij zodanig vernieuwend is dat hij heel wat macht krijgt. Het rijtje van initiatieven van Verstrepen is vooral erg lang en zowel in de mediawereld als op politiek vlak is er een constante: alles draait om Verstrepen en zijn ego. Hij hoopt in de media te komen en aanvaard te worden in de hoogste kringen – dezelfde kringen waarvan hij beweert dat ze hem bestrijden en dat hij hen bestrijdt. Vandaar dat hij maar al te graag opschept met de vragen van CD&V en VLD om bij hen aan te sluiten, vragen die Verstrepen ernstig overwoog.

In een reactie op de publicatie van dit boek stelde Filip Dewinter niet geheel ten onrechte dat Verstrepen zijn politieke carrière aan het Vlaams Belang te danken had, "zonder ons was hij misschien presentator bij Radio Hallo". Andere VB-kopstukken reageerden minder gelaten. Vooral Vanhecke en Morel waren kwaad omdat Verstrepen expliciet heeft geschreven wat iedereen eerder impliciet stelde, namelijk dat de twee een liefdesaffaire hebben (of hadden?). Dat zou de tweede plaats van Morel bij de Europese verkiezingen van volgend jaar in het gedrang brengen en dus wordt alles ontkend. Deze weinig originele "primeur" in Verstrepens boek moest voor de nodige controverse zorgen en dat gebeurde ook. De passages over het zingen van nazi-liederen blijven vaag, er worden geen namen genoemd.

Verstrepen was blij met de klachten van Morel, Vanhecke en Coveliers. Hij reageerde in de Gazet van Antwerpen: "Het is voor die mensen de enige manier om nog eens in de media te komen. Van die klachten komt helemaal niets in huis. Alle verhalen in mijn boek kloppen en ik weet veel meer dan ik geschreven heb. U denkt toch niet dat ik al mijn kaarten op tafel heb gelegd?" Dat doet vrezen dat Verstrepen nog een vervolg op zijn boek zou willen schrijven. Gelukkig merken we doorheen het boek dat Verstrepen wel heel snel naar andere projecten overschakelt als hij daarmee meer aandacht denkt te kunnen krijgen.

Politiek staat er weinig in het boek, of het zou moeten zijn dat bij zowat alle traditionele partijen en ook het VB de perceptie belangrijker is dan het echte programma. Een voorbeeld? Verstrepen werd door het VB uitgenodigd op iets dat lijkt op een sollicitatiegesprek met Dewinter, Annemans en Van Overmeire. "Hoe sta je tegenover de vakbonden?" wordt hem gevraagd. Het antwoord van Verstrepen: "Daar ben ik tegen". De VB'ers: "Wij ook, maar veel leden van onze partij zijn lid van een vakbond. Daar moet je ook voorzichtig in zijn." Dat is zowat het enige politieke gegeven dat we lezen in dit boek, en echt nieuw was ook dit niet.

Verstrepen dacht dat bij het VB voortaan alles rond hem zou draaien, "Ik zou die mannen van het Vlaams Blok wel inpakken, dacht ik. Die zouden me moeten volgen in mijn

verhaal.” En wat zou hij dan wel veranderen bij het VB? In een eerste gesprek met Marie-Rose Morel liet hij al in zijn kaarten kijken: “Ik vind dat die lui hier eens dringend door de fashion police onder handen moeten genomen worden.” Volgens Verstrepen was Morel aanvankelijk nog wat onzekerder, maar “ik coverde haar”. Hij voegt er zonder enige neiging tot bescheidenheid aan toe dat hij een “goed debater” is die onder meer Marianne Thyssen “alle hoeken van de kamer” liet zien. De man noemt zichzelf “het frank bakkes van Vlaanderen”.

De arrogantie van Verstrepen kent geen grenzen, in het VB botste dat evenwel meermaals met wie al langer bij die partij zat. Als hij niet constant werd opgevoerd als het centrale speerpunt van de partij, voelde hij zich een “nuttige idioot” die “werd opgevoerd waar en wanneer het hen paste”. Dat lijkt meteen ook het voornaamste breekpunt te zijn tussen het VB en Verstrepen. Volgens de auteur is dit het eerste boek waarin een ex-lid van het VB vrijuit praat. Die stelling dient enkel om de spektakelwaarde op te drijven, tegelijk legt het een onwetendheid bloot. Of was Verstrepen er niet van op de hoogte dat ex-VB'er Geert Van Cleemput hem voorging in het schrijven van een boek over zijn wedervaren bij het Blok? Diens boek “Vlaams geblokkeerd” werd eveneens voorgesteld als “het onthullende insidersverhaal van een ex-blokker”. Inhoudelijk zijn er gelijkenissen: veel persoonlijke twisten, bureaucratische manoeuvres maar weinig politieke inhoud (in het boek van Verstrepen nog minder dan in dat van Van Cleemput).

Op een volgende boek van Verstrepen is het wellicht wachten tot hij het ook bij Lijst-Dedecker op zijn heupen krijgt omdat zijn vernieuwende project onvoldoende in de spotlights wordt gezet. We kunnen niet zeggen dat we met veel spanning naar dat ogenblik en bijhorend boek uitkijken.

Debie gaat Demol achterna... De Brusselse flikken van het VB

Bart Debie verhuist naar Molenbeek waar hij gaat samenwonen met zijn nieuwe vriendin, Brussels parlementslid Valérie Seyns. Het feit dat Debie uit zijn burgerrechten wordt ontzet naar aanleiding van een veroordeling wegens vervalste PV's en machtsmisbruik bij de politie, komt hem op deze manier goed uit. Hij zetelt immers niet langer in de Antwerpse gemeenteraad en kan probleemloos naar Brussel verhuizen. Andere VB'ers hebben geen gelijkaardige luxe om persoonlijke relaties te officialiseren (althans als we de verhalen van ex-VB'er Verstrepen mogen geloven). Debie trekt naar Brussel en hoopt wellicht om daar op termijn een rol te spelen voor het VB. Dat zou de partij wellicht goed uitkomen aangezien de zoektocht naar een Brussels kopstuk al jarenlang problematisch verloopt. De komst van Johan Demol zo'n 10 jaar geleden moest het VB “incontournable” maken in de hoofdstad, maar de laatste jaren werd amper nog iets vernomen van Demol. Het VB lijkt hem niet echt meer uit te spelen en had de afgelopen jaren nieuwe rijzende sterren om voor te stellen: Verstrepen, Morel, Coveliers, Debie,... Met Demol en Debie in Brussel beschikt het VB nu over twee dubieuze flikken voor wie de grond onder de politievoeten te warm werd. Zal Debie hetzelfde lot als Demol ondergaan en al snel naar de achtergrond verdwijnen? Of wordt hij gelanceerd als een nieuw Brussels kopstuk (nu het VB daarvoor geen beroep meer kan doen op Jos Van Assche)?



KORT

Als extreem-rechts zingt...

De jongeren van het Vlaams Belang zijn soms niet vies van wat nazistische liedjes die worden gebracht op cantussen en andere zangstonen. Zowel bij NSV-gelegenheden als bij de VB-Jongeren werden naar verluidt nazistische liederen gebracht. Dat beweerde eerst Jurgen Verstrepen (LDD) in zijn nieuwste boek, dat gelet op zijn grote ego uiteraard volledig aan zichzelf is gewijd. Het werd bovendien bevestigd door Gianni Boone (eveneens LDD en ex-VB'er) die een zangboekje voorlegde dat werd gebruikt op het zomerkamp van de VBJ in 2006. Die cantus werd geleid door Jan Penris, die wel eens meer de functie van voorzinger vervult. We hebben overigens een foto van een dergelijke extreem-rechtse zangbijeenkomst:



VB wil anti-stakingsactie houden op 6 oktober...

VB'ster Marie-Rose Morel haalde de afgelopen dagen vooral de aandacht met haar klacht tegen voormalig VB-collega Jurgen Verstrepen die in zijn boek beweert dat Morel een affaire had met Vanhecke. Niet waar, aldus Morel die Verstrepen in één ruk omschreef als "een garnaal die denkt dat hij een haai is". Maar tussen al die frivoliteiten door, had Morel blijkbaar ook tijd om zich over iets ernstiger te buigen: de koopkracht. Of correcter: het vakbondsprotest tegen de ondermijning van de koopkracht. Morel stelt op haar webstek dat haar partij een actie zal voeren op 6 oktober om aan te tonen hoe ABVV-voorzitter "De Leeuw en co zich wél nuttig kunnen maken". Er zijn volgens de VB-diva "heel veel dingen die de vakbond zelf kan doen om de koopkracht te verhogen en staken hoort daar niet bij". De verpakking is dan misschien wel anders, de slogan in VB-kringen blijft "werken baat, staken schaadt".

Blood&Honour eerlijk over zichzelf...

De Combat18-vleugel van Blood&Honour publiceerde een (slechte) vertaling van een Engelstalig artikel over de “rechts-extremistische scène”. In het artikel is de groep opvallend eerlijk over de vele “probleemgevallen die zich tot bewegingen als de onze aangetrokken voelen”. De omschrijvingen van de verschillende categorieën zijn wel heel terecht: “De lafaards: jammer genoeg bestaat het grootste deel van de “scene” uit dit soort figuren. Kerels die op zichzelf niets zijn (...) Je kent ze vast wel, zonder hun bier voor wat moed in te drinken zijn ze niets, ware helden op sokken.” Naast de lafaards zijn er ook de “onbekwamen en losers” die erbij komen omdat “niemand anders ze wil hebben”, de “homo’s” (ook wel “submenselijke kwallen” genoemd in het artikel!), de “eendagsvliegen”, de “ziekelingen en zonderlingen” (“dit zijn het soort freaks die geloven in de Hitler = kwaad vergelijking dat verspreid word door de media” aldus de poëtische auteur van dienst) en tenslotte de “alcoholisten”, “mentaal gezien behoren deze tot de zwakste specimen van de menselijke soort”. De auteur stelt voor om grote schoonmaak te houden in eigen rangen, ook al zou er nadien niet veel overblijven...

Nozems van NSA: anti-kapitalistische (?) kasteelheren...

De nozems van de NSA, Nieuw-Solidaristisch Alternatief, moesten de locatie voor hun geplande congres wijzigen. Het Royal Astrid Hotel in Oostende stond niet langer ter beschikking voor de marginale neo-nazi's. Volgens de NSA komt dit omdat de “antifakleuters de hoteluitbater onder druk hebben gezet”. De groupuscule probeert zich soms te profileren als anti-kapitalistisch en anti-liberaal. Maar dat dient enkel om te verbergen hoe de overjaarse aanhangers van Hitlers' Sturmabteilung hunkeren naar enige maatschappelijke erkenning, het liefst in zo chique mogelijk gelegenheden. Na het luxehotel Royal Astrid wijkt NSA daarom uit naar een kasteel in Ruddervoorde. Daar kunnen de kasteelheren van de NSA zichzelf bevredigen met uithalen naar “armoedezaaiers” en andere arbeiders. Elitair zouden we hen niet noemen, daar zijn ze te zielig voor.